

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นลำดับขั้น ดังนี้

1. การศึกษาค้นคว้า
2. เครื่องมือในการวิจัย
3. ตัวอย่างประชากร
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. การนำเสนอข้อมูล

1. การศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับระเบียบวินัยของโรงเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จากประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515 กฎกระทรวง ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2515 ว่าด้วยการแต่งกายและความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2527 และหนังสือคู่มือ นักเรียนและผู้ปกครองจากโรงเรียนหรือสถานศึกษา ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเฉพาะ 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนพุทธจักรวิทยา โรงเรียนปากน้ำวิทยาคม และโรงเรียนวัดน้อยนพคุณ ซึ่งเป็นโรงเรียนที่จัดให้มีการประกวดมารยาทนักเรียนภายในโรงเรียนเป็นประจำ รวมทั้งเป็นโรงเรียนที่ได้รับรางวัลจากการประกวดมารยาทไทยของธนาคารศรีนครหลายปีติดต่อกัน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม และศึกษาจากคำরাบ ความและงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศเกี่ยวกับระเบียบวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษา เพื่อ เป็นแนวทางในการวิจัย

2. เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตามการรับรู้ของตนเอง โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตามการรับรู้ของตนเอง จำนวน 1 ชุด แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกคำตอบ (Checklist) และเติมข้อความให้สมบูรณ์ (Completion)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตามการรับรู้ของตนเอง ทั้งหมด 3 หมวด รวม 54 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ดังนี้

1. หมวดระเบียบการแต่งกาย จำนวน 10 ข้อ
2. หมวดระเบียบความประพฤติ จำนวน 27 ข้อ
3. หมวดระเบียบในชั้นเรียน จำนวน 17 ข้อ

2. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นทั้งฉบับไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความถูกต้องและการครอบคลุมเนื้อหา ตลอดจนพิจารณาส่วนวนภาษาที่ใช้ว่าเหมาะสมเพียงใด ผลของการนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจปรากฏว่าผู้ทรงคุณวุฒิ 1 ท่าน เสนอแนะให้แก้ไขส่วนวนภาษาในหมวดระเบียบการแต่งกายจำนวน 4 ข้อ และในหมวดระเบียบความประพฤติจำนวน 7 ข้อ ส่วนในหมวดระเบียบในชั้นเรียน ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน เห็นว่าเหมาะสมแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะดังกล่าว และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเหมาะสมอีกครั้งหนึ่ง แล้วจึงนำไปทดลองใช้ (Try-Out) กับตัวอย่างประชากรที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากรสำหรับการวิจัยคือนักเรียนชายและนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายโรงเรียนพุทธจักรวิทยา จำนวน 24 คน ผลการทดลองใช้ปรากฏว่าต้องแก้ไขส่วนวนภาษาจำนวน 1 ข้อ จึงได้แก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

3. ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ในโรงเรียนมัธยมศึกษาประเภทสหศึกษา ที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยมีขั้นตอนในการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

1. สุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาประเภทสหศึกษา ที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีจำนวน 64 โรงเรียน
2. สุ่มโรงเรียนจากข้อ 1 โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 22 ใช้วิธีสุ่มแบบธรรมดา (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนจำนวน 14 โรงเรียน (ดู

รายละเอียดในภาคผนวก ข)

3. สุ่มตัวอย่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย จากกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนข้อ 2 โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายในสัดส่วนที่เท่ากันโรงเรียนละ 60 คน ดังนี้ เป็นนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงปีที่ 6 ระดับละ 5 คน จำนวน 30 คน และเป็นนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงปีที่ 6 ระดับละ 5 คน จำนวน 30 คน รวมเป็นประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 840 คน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตามการรับรู้ของตนเอง จำนวน 840 ฉบับ ไปใช้กับตัวอย่างประชากร โดยผู้วิจัยไปส่งและรับแบบสอบถามด้วยตนเอง ใช้เวลาในการเก็บข้อมูลรวม 2 เดือน ได้รับแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ครบถ้วนกลับคืนมา 720 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85.71 แล้วนำมาแยกกลุ่มตัวอย่างประชากรได้ดังนี้ เป็นนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 180 คน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 180 คน และนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 180 คน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 180 คน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามแยกเป็นข้อมูลเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับชั้น คำแนะนำในการปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียน โดยนำมาหาค่าร้อยละ (Percent)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตามการรับรู้ของตนเอง โดยคำนวณหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าที (t-test) ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 4 ระดับ

โดยกำหนดค่าน้ำหนักของคำตอบตามวิธีการของไลเคิร์ต (Likert) (John W. Bent 1970 : 175) ดังนี้

ระดับ 4	สม่ำเสมอ	หมายความว่า	นักเรียนเห็นว่าตนเองปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนค่านั้น ๆ ตั้งแต่ 75 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป
ระดับ 3	บ่อยครั้ง	หมายความว่า	นักเรียนเห็นว่าตนเองปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนค่านั้น ๆ ตั้งแต่ 50-74 เปอร์เซ็นต์
ระดับ 2	นาน ๆ ครั้ง	หมายความว่า	นักเรียนเห็นว่าตนเองปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนค่านั้น ๆ ตั้งแต่ 25-49 เปอร์เซ็นต์
ระดับ 1	น้อยครั้งที่สุด	หมายความว่า	นักเรียนเห็นว่าตนเองปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนค่านั้น ๆ ต่ำกว่า 24 เปอร์เซ็นต์ลงมา

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้ คือเกณฑ์ดังนี้

3.56 - 4.00	หมายความว่า	นักเรียนรับรู้ว่าตนเองปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนค่านั้น ๆ สม่ำเสมอ
2.56 - 3.55	หมายความว่า	นักเรียนรับรู้ว่าตนเองปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนค่านั้น ๆ บ่อยครั้ง
1.56 - 2.55	หมายความว่า	นักเรียนรับรู้ว่าตนเองปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนค่านั้น ๆ นาน ๆ ครั้ง
1.00 - 1.55	หมายความว่า	นักเรียนรับรู้ว่าตนเองปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนค่านั้น ๆ น้อยครั้งที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การคำนวณหาค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าที (t-test) ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS

(Statistical Package for the Social Sciences) ซึ่งสามารถคำนวณได้จากสูตรต่อไปนี้

1. สูตรหาค่าร้อยละ (ประกอบ กรรณสูตร 2525 : 60)

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้ตอบแบบถาม}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}} \times 100$$

2. สูตรหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) (ประกอบ กรรณสูตร 2525 : 40)

ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{n}$$

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยหรือมัชฌิมเลขคณิต

X แทน ค่าน้ำหนักของระดับการปฏิบัติ

f แทน ความถี่ของระดับการปฏิบัติ

n แทน จำนวนผู้ตอบ

$\sum fx$ แทน ผลรวมของความถี่คูณน้ำหนักของระดับการปฏิบัติ

3. สูตรหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (Gene V. Glass and Julian C. Stanley 1970 : 82) ใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum fx^2 - [(\sum fx)^2/n]}{n - 1}}$$

S.D. แทน ส่วน เบี่ยง เบนมาตรฐาน

$\sum fx^2$ แทน ผลรวมของความถี่คูณน้ำหนักของระดับการปฏิบัติ ยกกำลังสอง

$(\sum fx)^2$ แทน ผลรวมของความถี่คูณน้ำหนักของระดับการปฏิบัติ ทั้งหมด

n แทน จำนวนผู้ตอบ

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ตามการรับรู้ของตนเอง โดยการหาค่าที่ (t-test) (Gene V. Glass and Julian C. Stanley 1970 : 295) ใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1) s_1^2 + (n_2 - 1) s_2^2 \cdot \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}\right)}{(n_1 + n_2 - 2)}}$$

\bar{x}_1 แทน ค่าเฉลี่ยน้ำหนักของระดับการปฏิบัติในกลุ่มตัวอย่างที่ 1

\bar{x}_2 แทน ค่าเฉลี่ยน้ำหนักของระดับการปฏิบัติในกลุ่มตัวอย่างที่ 2

n_1 แทน จำนวนคน ในกลุ่มตัวอย่างที่ 1

n_2 แทน จำนวนคน ในกลุ่มตัวอย่างที่ 2

s_1^2 แทน ความแปรปรวนของน้ำหนักของระดับการปฏิบัติในกลุ่มตัวอย่างที่ 1

s_2^2 แทน ความแปรปรวนของน้ำหนักของระดับการปฏิบัติในกลุ่มตัวอย่างที่ 2

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษา ตามการรับรู้ของตนเอง โดยการหาค่าที่ (t-test) ใช้สูตรเช่นเดียวกับข้อ 4

6. การนำเสนอข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์มาแปลผลและนำเสนอในรูปแบบตาราง และบรรยายประกอบ